

[Arne Christiansen.]

tende aflevering af våben til politiet, våben, der i årevis og vel oftest siden krigen har været i privat eje. Denne strøm af vidt forskellige typer har hos historisk interesserede og hos folk med veneration for fortiden af født det spørgsmål, om alt nu går til opskæring eller til smelteovne, som man har set nogle steder i omtalen af det, i bedste fald til politiets våbenlagre.

Jeg vil gerne samtidig henvise til, at våben, som har tilhørt fremtrædende modstandsfolk, som har været knyttet til særlige begivenheder o. lign., kun ved et tilfælde er blevet bevaret her i de seneste uger. Foruden at sikre sådanne våben til Frihedsmuseet er der rundt i landet udtalt ønske om lokalt at bevare våben til museer og til skolesamlinger, og der er også enkeltpersoner, f. eks. efterkommere af modstandsfolk, der af veneration gerne vil have tilladelse til at bevare slige våben. Jeg håber, at ministeren vil være i stand til at imødekomme disse ønsker.

Justitsministeren (Thestrup): De illegale våben, der er afleveret til politiet i forbindelse med det frie lejde, der blev udstedt den 14. april i år, vil alle blive indsendt til rigspolitechefens våbentekniske afdeling til undersøgelse. Der er intet til hinder for, at våben, der er af særlig historisk værdi, udleveres til museer o. lign., hvor de kan opbevares på betryggende måde. Det er dette sidste, der bliver det afgørende.

Våbenteknisk afdeling har oplyst over for justitsministeriet, at man vil være opmærksom på, om der mellem våbnene er eksemplarer, der skønnes at være af særlig historisk værdi. I betragtning af det betydelige antal våben, politiet skal gennemgå, vil jeg tilråde, at personer, der mener, at et våben af historiske grunde bør opbevares for eftertiden, snarest gør politiet bekendt dermed.

Arne Christiansen: Jeg har kun at takke justitsministeren for svaret. Jeg er sikker på, at det vil blive noteret med opmærksomhed i de interesserede kredse rundt omkring i landet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Arne Christiansen til justitsministeren:

„Hvilke foranstaltninger agter ministeren at træffe for at sikre personer og ejendomme mod overlast under fremtidige demonstrationer?“

Skriftlig begrundelse:

Ifølge dagspressens omtale af sidste lørdags demonstration i København blev tilfældige bilister og taxaer stoppet, passagerer forulempet og biler udsat for hærværk, ligesom adskillige ejendomme blev udsat for rudeknusning.

Heroverfor er fra politiets side udtalt, at beskyttelse af private ejendomme må blive de pågældende ejeres pligt og ikke politiets.

Arne Christiansen: Med lørdagens begivenheder i frisk erindring kræver bevæggrundene til at stille spørgsmålet vel næppe større uddybning, men da det fra bestemt hold — jeg kunne fristes til at sige — som ventet — straks er blevet udlagt som et krav om lov og orden, som om dette i øvrigt skulle være noget odøst og mistænkeligt, vil jeg gerne pege på to ting, som ikke kan undgå at præge den fremtidige stillingtagen til demonstrationer.

For det første bidrager begivenheder som sidste lørdags til at forflygtige alvoren bag de synspunkter, en grundlovssikret demonstration skal give udtryk for. Der er intet modigt eller meningsfyldt i groft at forulempe fredelige medborgere eller at ødelægge offentlig eller privat ejendom. Man forskertser tværtimod muligheden for seriøst følgeskab af andre end dem, der til enhver tid er parat til at blande sig i igangværende gadeuorden eller det, der er værre.

For det andet, og det er spørgsmålets substans: kan befolkningen i fremtiden regne med uden risiko for overlast, for stenkast og for tvang at færdes på gader og veje i fredeligt og lovligt ærinde? Kan virksomheder, private som offentlige, regne med politiets hjælp til sikring mod overfald og hærværk, eller tvinger situationen til etablering af private vagtværn som direkte antydning i forgårs af en højststående politiembedsmand? En sådan udvikling vil ikke være at ønske.